Otoczka wypukła dla zbioru punktów w przestrzeni dwuwymiarowej

Dokumentacja projektu Algorytmy geometryczne

K. Kafara Ł. Czarniecki

Spis treści

1	Informacje techniczne					
	1.1	Budov	wa programu	. 3		
		1.1.1	Moduł lib	. 3		
		1.1.2	Moduł pure	. 3		
		1.1.3	Moduł vis	. 4		
	1.2	Wyma	agania techniczne	. 4		
	1.3	Korzy	stanie z programu	. 4		
		1.3.1	Uruchomienie wizualizacji	. 4		
2	Oznaczenia i definicje					
3	Pro	blem		4		
4	Algorytmy					
	4.1	Algory	ytm Grahama	. 4		
		4.1.1	Opis działania	. 5		
		4.1.2	Szczegóły			
		4.1.3	Złożoność	. 5		
		4.1.4	Kod	. 6		
	4.2	Algory	ytm Jarvisa	. 7		
		4.2.1	Opis działania	. 7		
		4.2.2	Szczegóły	. 7		
		4.2.3	Złożoność	. 7		
		4.2.4	Kod	. 7		
	4.3	Algory	ytm górna-dolna	. 8		
		4.3.1	Opis działania			
		4.3.2	Złożoność	. 9		
		4.3.3	Kod	. 9		

4.4	Algorytm przyrostowy					
	4.4.1	Opis działania	9			
	4.4.2	Szczegóły	10			
	4.4.3	Złożoność	11			
	4.4.4	Kod	12			
4.5	Algor	ytm dziel i zwyciężaj	14			
	4.5.1	Opis działania	14			
	4.5.2	Szczegóły	15			
	4.5.3	Złożoność	15			
	4.5.4	Kod	15			
4.6	Algor	ytm Chana	18			
	4.6.1	Opis działania	18			
	4.6.2	Szczegóły	19			
	4.6.3	Złożoność	19			
	4.6.4	Kod	20			
4.7	Algor	ytm QuickHull	21			
	4.7.1	Opis działania	21			
	4.7.2	Szczegóły	21			
	4.7.3	Złożoność	22			
	4.7.4	Kod	22			

Spis rysunków

Spis tablic

1 Informacje techniczne

1.1 Budowa programu

Program złożony jest z następujących modułów:

- *lib* biblioteczny zawiera zbiór pomocniczych funkcji i struktur danych wykorzystywanych przez algorytmy.
- pure algorytmy w czystej postaci tj. nie posiadające części wizualizacyjnej.
- vis algorytmy wraz z kodem odpowiadającym za wizualizację

Poniżej przedstawiamy dokładny opis zawartości poszczególnych modułów.

1.1.1 Moduł lib

Moduł zawiera w sobie następujące podmoduły:

- 1. $geometric_tool_lab.py$ narzędzie graficzne dostarczone w ramach przedmiotu Al-gorytmy geometryczne
- 2. getrand.py zawiera funkcje generujące zbiory punktów różnych typów
- 3. sorting.py zawiera implementację iteracyjnej wersji algorytmu QuickSort wykorzystywaną m.in w algorytmie Grahama
- 4. stack.py zawiera klasę implementującą stos
- 5. util.py zawiera szereg funkcji pomocniczych wykorzystywanych przez zaimplementowane algorytmy
- 6. mytypes.py zawiera definicje typów stworzone w celu zwiększenia czytelności kodu

1.1.2 Moduł pure

Moduł zawiera w sobie następujące podmoduły:

- 1. divide_conq.py implementacja algorytmu dziel i zwyciężaj
- 2. graham.py implementacja algorytmu Grahama
- 3. increase.py implementacja algorytmu przyrostowego
- 4. jarvis.py implementacja algorytmu Jarvisa
- 5. lowerupper.py implementacja algorytmu "górna-dolna"

1.1.3 Moduł vis

Moduł zawiera w sobie następujące podmoduły:

- 1. $divide_conq_vis.py$ implementacja algorytmu dziel i zwyciężaj wraz z kodem two-rzącym wizualizację
- 2. $graham_vis.py$ implementacja algorytmu Grahama wraz z kodem tworzącym wizualizację
- 3. $increase_vis.py$ implementacja algorytmu przyrostowego wraz z kodem tworzącym wizualizację
- 4. $jarvis_vis.py$ implementacja algorytmu Jarvisa wraz z kodem tworzącym wizualizację
- 5. lowerupper_vis.py implementacja algorytmu "górna-dolna"wraz z kodem tworzącym wizualizację

1.2 Wymagania techniczne

- 1. Python 3.9.0 64-bit lub nowszy
- 2. Jupyter Notebook

1.3 Korzystanie z programu

1.3.1 Uruchomienie wizualizacji

W celu uruchomienia wizualizacji algorytmów należy uruchomić notebook (poprzez Jupyter Notebook) program.ipynb, a następnie zapoznać się z zamieszczona tam instrukcja.

2 Oznaczenia i definicje

Na potrzeby dalszych wywodów przyjmujemy w tym miejscu szereg oznaczeń i definicji:

3 Problem

Wyznaczyć otoczkę wypukłą podanego zbioru punktów płaszczyzny dwuwymiarowej.

4 Algorytmy

4.1 Algorytm Grahama

W celu opisania sposobu działania algorytmu Grahama, definiujemy następujacą relację \leq_Q określoną dla dowolnych dwóch punktów płaszczyzny P_1 , P_2 względem wybranego i ustalonego punktu odniesienia Q.

 $P_1 \preceq_Q P_2 \Leftrightarrow (\angle(P_1, Q, OX) < \angle(P_2, Q, OX)) \lor (\angle(P_1, Q, OX) = \angle(P_2, Q, OX) \land d(P_1, Q) \leqslant d(P_2, Q))$

gdzie d(P,Q) oznacza odległość od siebie dwóch dowolnych punktów płaszczyzny.

Tak zdefiniowana relacja jest liniowym porządkiem (zwrotna, antysymetryczna, przechodnia i spójna).

4.1.1 Opis działania

- 1. Wyznaczamy najniższy punkt Q wyjściowego zbioru (jeżeli jest wiele o tej samej rzędnej bierzemy ten o najmniejszej odciętej).
- 2. Ustawiamy go jako pierwszy element zbioru.
- 3. Sortujemy pozostałe punkty względem relacji \leq_Q .
- 4. Usuwamy wszystkie, poza najbardziej oddalonym od Q, punkty leżące na półprostej QP, dla każdego P
- 5. Kładziemy pierwsze 3 punkty zbioru na stos S.
- 6. Iterujemy kolejno po punktach z posortowanego zbioru nie będących na stosie: Niech bieżącym punktem będzie P:
 - (a) Dopóki P nie jest po lewej stronie $S_{n-1}S_n$ wykonujemy (b)
 - (b) Uswamy punkt ze stosu.
 - (c) Dodajemy P na stos.
- 7. Zwracamy zawartość stosu.

4.1.2 Szczegóły

- Najniższy punkt wyjściowego zbioru (punkt 1) wyznaczamy w czasie liniowym, iterując po kolejnych punktach zbioru.
- Wszystkie punkty leżacej na jednej prostej, poza najbardziej oddalonym od Q usuwamy w czasie liniowym w następujący sposób: Iterując przez posortowaną tablicę, zaczynająć od indeksu i:=1, zapamiętujemy ostatni indeks na który wstawialiśmy j (na początku j:=1). Jeżeli Q, P_i , P_{i+1} są współliniowe to i:=i+1. Jeżeli nie są współliniowe to P_i wpisujemy na pozycję j, a następnie j:=j+1. Następnie, w dalszej części algorytmu posługujemy się częścią tablicy $[0,\ldots,j-1]$.

4.1.3 Złożoność

Operacją dominującą w algorytmie jest sortowanie – realizowane w czasie $O(n \lg n)$. Wybór punktu najniższego, redukcja punktów współlinowych oraz iterowanie (punkt 6, zauważmy, że każdy punkt zbioru wyjściowego jest obsługiwany co najwyżej 2 razy – gdy jest dodawany do otoczki i gdy jest ewentualnie usuwany) są realizowane w czasie O(n). Algorytm Grahama ma zatem złożoność $O(n \lg n)$.

4.1.4 Kod

```
1 def get_point_cmp(ref_point: Point, eps: float = 1e-7) -> Callable:
       def point_cmp(point1, point2):
2
           orient = orientation(ref_point, point1, point2, eps)
3
4
           if orient == -1:
5
               return False
           elif orient == 1:
               return True
           elif dist_sq(ref_point, point1) <= dist_sq(ref_point, point2):</pre>
9
               return True
10
11
           else:
12
               return False
13
      return point_cmp
14
15
16
17 def graham(points: ListOfPoints) -> ListOfPoints:
       istart = index_of_min(points, 1)
18
19
      points[istart], points[0] = points[0], points[istart]
20
21
      qsort_iterative(points, get_point_cmp(points[0]))
22
23
      i, new_size = 1, 1
24
25
      while i < len(points):</pre>
26
           while (i < len(points) - 1) \</pre>
27
           (orientation(points[0], points[i], points[i + 1], 1e-7) == 0):
28
               i += 1
29
30
           points[new_size] = points[i]
31
32
           new_size += 1
           i += 1
33
34
       s = Stack()
35
       s.push(points[0])
36
       s.push(points[1])
37
38
       s.push(points[2])
39
      for i in range(3, new_size, 1):
40
           while orientation(s.sec(), s.top(), points[i], 1e-7) != 1:
41
               s.pop()
42
43
           s.push(points[i])
44
      return s.s[:s.itop+1]
47
```

4.2 Algorytm Jarvisa

4.2.1 Opis działania

- 1. Wyznaczamy najniższy punkt Q wyjściowego zbioru (jeżeli jest wiele o tej samej rzędnej bierzemy ten o najmniejszej odciętej).
- 2. Dodajemy Q do zbioru punktów otoczki.
- 3. Przeglądamy punkty zbioru w poszukiwaniu takiego, który wraz z ostatnim punktem otoczki tworzy najmniejszy kąt skierowany względem ostatniej znanej krawędzi otoczki. Dla pierwszego szukanego punktu, kąt namierzamy względem poziomu.
- 4. Znaleziony punkt dodajemy do zbioru punktów otoczki, jeżeli jest różny od Q.
- 5. Powtarzamy punkty 3 i 4 tak długo aż znalezionym punktem nie będzie Q.
- 6. Zwracamy listę punktów otoczki.

4.2.2 Szczegóły

- Najniższy punkt wyjściowego zbioru (punkt 1) wyznaczamy w czasie liniowym, iterując po kolejnych punktach zbioru.
- W celu wyznaczenia punktu wyspecyfikowanego w punkcie 3. nie obliczamy wartości odpowiedniego kąta. Zamiast tego, równoważnie, wyznaczamy punkt P, który wraz z ostatnim znanym punktem otoczki P_0 tworzy wektor P_0P dla którego wszystkie pozostałe punkty zbioru są po lewej stronie. Robimy to w czasie liniowym korzystając z znanych własności wyznacznika.

4.2.3 Złożoność

Zauważmy, że jeżeli otoczka jest k - elementowa, to główna pętla algorytmu (punkty 3–4) wykonuje się k-razy. Każdy krok pętli (znalezienie odpowiedniego punktu P) zajmuje czas liniowy. Pozostałe operacj w algorytmie zajmują co najwyżej czas liniowy. Zatem algrytm Jarvisa ma złożoność O(nk).

4.2.4 Kod

```
def jarvis(points: ListOfPoints) -> ListOfPoints:
2 EPS = 1e-8

d convex_hull = []

start_idx = index_of_min(points, 1)

convex_hull.append(start_idx)

rand_idx = 0 if start_idx != 0 else 1
```

```
12 prev = start_idx
13
14 while True:
       imax = rand_idx
15
16
       for i in range(len(points)):
17
18
           if i != prev and i != imax:
                orient = orientation(
19
                             points[prev],
20
                             points[imax],
21
                             points[i],
22
                             EPS
23
                          )
24
                if orient == -1:
25
                    imax = i
26
                elif orient == 0 and \
28
                      (dist_sq(points[prev], points[imax]) < dist_sq(points[</pre>
29
      prev], points[i])):
30
                    imax = i
31
       if imax == start_idx:
32
           break;
33
34
       convex_hull.append(imax)
       prev = imax
37
38
  return points[convex_hull]
39
```

W ostatniej linii algorytmu, korzystamy z możliwości bibliteki numpy.

4.3 Algorytm górna-dolna

4.3.1 Opis działania

- 1. Sortujemy punkty rosnąco po odciętych (w przypadku rówych, mniejszy jest punkt o mniejszej rzędnej).
- 2. Pierwsze dwa punkty z posortowanego zbioru wpisujemy do zbioru punktów otoczki górnej oraz dolnej.
- 3. Iterujemy po zbiorze punktów zaczynając od i=2 (trzeciego punktu), niech P będzie bieżącym punktem:
 - (a) Dopóki górna (dolna) otoczka ma co najmniej 2 punkty i P nie znajduje się po prawej (lewej) stronie odcinka skierowanego utworzonego przez ostatniej dwa punkty otoczki (ostatni jest końcem odcinka), wykonujemy (b):
 - (b) Usuwamy ostatni punkt z otoczki górej (dolnej).
 - (c) Dodajemy P do punktów otoczki górnej (dolnej).

- 4. Odwracamy kolejność wierzchołków w otoczce dolnej.
- 5. Łączymy zbioru punktów otoczki górnej oraz dolnej.
- 6. Zwracamy złączony zbiór punktów otoczki.

4.3.2 Złożoność

Dominującą operacją w algorytmie jest sortowanie realizowane w czasie $O(n \lg n)$. Każdy krok pętli (dla wyznaczania otoczki górnej oraz dolnej) zajmuje czas stały. Zauważmy, że podobnie do algorytmu Grahama każdy z punktów jest rozważany co najwyżej dwukrotnie – w momencie dodania do otoczki i przy ewentualnym usunięciu ze zbioru punktów otoczki. Pozostałe operacje realizowane są w czasie liniowym. Zatem algorytm "górnadolna" ma złożoność $O(n \lg n)$.

4.3.3 Kod

```
def lower_upper(point2_set: ListOfPoints) -> ListOfPoints:
2 if len(point2_set) < 3: return None</pre>
4 point2_set.sort(key = operator.itemgetter(0, 1))
6 upper_ch = [ point2_set[0], point2_set[1] ]
7 lower_ch = [ point2_set[0], point2_set[1] ]
9 for i in range( 2, len(point2_set) ):
      while len(upper_ch) > 1 and orientation(upper_ch[-2], upper_ch[-1],
      point2_set[i]) != -1:
11
          upper_ch.pop()
12
      upper_ch.append(point2_set[i])
13
14
15 for i in range(2, len(point2_set)):
      while len(lower_ch) > 1 and orientation(lower_ch[-2], lower_ch[-1],
      point2_set[i]) != 1:
          lower_ch.pop()
17
18
      lower_ch.append(point2_set[i])
19
21 lower_ch.reverse()
upper_ch.extend(lower_ch)
24 return upper_ch
```

4.4 Algorytm przyrostowy

4.4.1 Opis działania

Ogólne sformułowanie algorytmu ma postać:

1. Dodajemy pierwsze 3 punkty do zbioru punktów otoczki.

- 2. Iterujemy po pozostałych punktach. Niech P będzie punktem bieżącym:
 - (a) Jeżeli P nie należy do wnętrza obecnie znanej otoczki wykonumejmy (b) oraz (c).
 - (b) Znajdujemy styczne do obecnie znanej otoczki poprowadzone przez punkt P.
 - (c) Aktualizujemy otoczkę.
- 3. Zwracamy punkty otoczki.

Możemy go jednak sformułować inaczej, co pozwoli na uproszenie implementacji, przy zachowaniu takiego samego rzędu złożoności.

- 1. Sortujemy punkty rosnąco po odciętych (w przypadku rówych, mniejszy jest punkt o mniejszej rzednej).
- 2. Dodajemy pierwsze 3 punkty do zbioru punktów otoczki, w takiej kolejności, aby były podane w kolejności odwrotnej do ruchu wskazówek zegara.
- 3. Iterujemy po pozostałych punktach. Niech P będzie punktem bieżącym:
 - (a) Znajdujemy styczne do obecnie znanej otoczki poprowadzone przez punkt P.
 - (b) Aktualizujemy otoczkę.
- 4. Zwracamy punkty otoczki.

Dzięki wstępnemu posortowaniu puntków, omijamy konieczność testowania należenia P do otoczki znanej w danym kroku algorytmu, ponieważ biorąc kolejny punkt mamy gwarancję, że nie należy on do wcześniej znanej otoczki.

4.4.2 Szczegóły

Wyznaczanie stycznych

Styczne wyznaczamy w czasie logartymicznym względem liczby punktów należących do otoczki do której szukamy stycznych, wykonując poszukiwanie binarne elementów skrajnych (najmniejszego i największego) względem następującego porządku, określonego dla dowolnych dwóch punktów płaszczyzny P_1 , P_2 , względem ustalonego punktu Q:

 $P_1 >_Q P_2 \Leftrightarrow P_2$ znajduje się po lewej stronie odcinka skierowanego QP_1 .

W tak określonym porządku elementem największym będzie prawy punkt styczności P_{max} , ponieważ wszystkie inne punkty otoczki znajdują się na lewo od prostej (stycznej) QP_{max} . Podobnie lewym punktem styczności będzie element najmniejszy w zadanym porządku P_{min} .

Wyznaczanie P_{max} (P_{min} wyznaczamy w sposób zupełnie analogiczny):

Wprowadźmy najpierw potrzebne oznaczenia:

Q punkt zewnętrzny, przez który mają przechodzić styczne do otoczki.

Niech otoczka będzie dana w postaci ciągu punktów P_0,\ldots,P_{k-1} $(P_k:=P_0)$ będących

współrzędnymi kolejnych wierzchołków w kolejności przeciwnej do ruchu wskazówek zegara.

Krawędź skierowaną otoczki e_i definiujemy następująco: $e_i := P_i P_{i+1}$.

Krawędź $e_i := P_i P_{i+1}$ jest skierowana w górę $\Leftrightarrow P_{i+1} >_Q P_i$.

Krawędź e_i jest skierowana w dół, jeżeli nie jest skierowana w górę.

- 1. Jeżeli P_0 jest większy od swoich obudwu sąsiadów, to go zwracamy jako element największy.
- 2. Definujemy indeksy l := 0, r := k
- 3. Dopóki nie znajdziemy elementu największego:
 - (a) Wyznaczamy indeks środkowego elementu $m:=\left\lfloor\frac{l+k}{2}\right\rfloor$
 - (b) Jezeli P_m jest elementem największym:
 - Zwracamy P_m .
 - (c) Jeżeli e_l jest skierowana w górę:
 - i. Jeżeli e_m jest skierowana w dół
 - \bullet r := m
 - ii. W przeciwnym przypadku
 - A. Jeżeli $P_l >_Q P_m$:
 - \bullet r := m
 - B. W przeciwnym przypadku
 - l := m
 - (d) W przeciwnym przypadku:
 - i. Jeżeli e_m jest skierowana w górę:
 - \bullet l := m
 - ii. W przeciwnym przypadku:
 - A. Jeżeli $P_m >_O P_l$:
 - \bullet r := m
 - B. W przeciwnym przypadku:
 - l := m

4.4.3 Złożoność

Posortowanie punktów zajmuje $O(n \lg n)$. Każde wykonanie pętli zajmuje czas logarytmiczny względem liczebności otoczki znanej w danej iteracji. Zatem złożoność algorytmu jest rzędu $O(n \lg n)$

4.4.4 Kod

```
1 def right_tangent(polygon: ListOfPoints, point: Point) -> Union[int, None
      n = len(polygon)
3
      if n < 3: return None
4
      if orientation(polygon[0], polygon[1], point) == 1 and orientation(
6
      polygon[-1], polygon[0], point) == -1:
          return 0
8
      left = 0
9
10
      right = n
11
      while True:
12
          mid = (left + right) // 2
13
14
           is_mid_down: bool = (orientation(polygon[mid], polygon[(mid + 1)
15
      % n], point) == 1)
16
           if is_mid_down and orientation(polygon[mid - 1], polygon[mid],
17
      point) == -1:
              return mid % n
18
19
           is_left_up: bool = (orientation(polygon[left % n], polygon[(left
20
      + 1) % n], point) == -1)
21
           if is_left_up:
22
               if is_mid_down:
23
                   right = mid
24
               else:
25
                   if orientation(point, polygon[left], polygon[mid]) == 1:
26
27
                       right = mid
                   else:
28
                       left = mid
29
           else:
30
               if not is_mid_down:
31
                   left = mid
32
33
               else:
                   if orientation(point, polygon[mid % n], polygon[left % n
34
      ]) == 1:
                       right = mid
35
                   else:
36
                       left = mid
37
38
40 def left_tangent(polygon: ListOfPoints, point: Point) -> Union[Point,
      None]:
      n = len(polygon)
41
42
      if n < 3: return None</pre>
43
44
1eft = 0
```

```
right = n
46
47
      if orientation(point, polygon[1], polygon[0]) == 1 and orientation(
48
      point, polygon[-1], polygon[0]) == 1:
49
           return 0
50
51
      while True:
           mid = (left + right) // 2
53
           is_mid_down: bool = (orientation(point, polygon[mid % n], polygon
54
      [(mid + 1) \% n]) == 1)
           if (not is_mid_down) and orientation(point, polygon[(mid - 1) % n
      ], polygon[mid % n]) == 1:
               return mid % n
58
           is_left_down: bool = (orientation(point, polygon[left], polygon[(
59
      left + 1) % n]) == 1)
60
61
           if is_left_down:
               if not is_mid_down:
62
                   right = mid
63
               else:
64
                   if orientation(point, polygon[mid % n], polygon[left % n
65
      ]) == 1:
                       right = mid
66
                   else:
67
                       left = mid
68
           else:
69
               if is_mid_down:
70
                   left = mid
71
72
               else:
73
                   if orientation(point, polygon[left % n], polygon[mid % n
      ]) == 1:
                       right = mid
74
                   else:
75
                       left = mid
76
77
  def increase_with_sorting(point2_set: ListOfPoints) -> Union[ListOfPoints
79
      if len( point2_set ) < 3: return None</pre>
80
81
      point2_set.sort(key = operator.itemgetter(0, 1))
82
83
84
      convex_hull = point2_set[:3]
85
      if orientation(convex_hull[0], convex_hull[1], convex_hull[2]) == -1:
86
           convex_hull[1], convex_hull[2] = convex_hull[2], convex_hull[1]
87
88
      for i in range(3, len( point2_set )):
           left_tangent_idx = left_tangent(convex_hull, point2_set[i])
           right_tangent_idx = right_tangent(convex_hull, point2_set[i])
91
92
```

```
left_tangent_point = convex_hull[left_tangent_idx]
93
           right_tangent_point = convex_hull[right_tangent_idx]
94
95
           deletion_side: Literal[-1, 1] = orientation(left_tangent_point,
96
      right_tangent_point, point2_set[i])
97
98
           if orientation(left_tangent_point, right_tangent_point,
      convex_hull[(left_tangent_idx + 1) % len(convex_hull)]) ==
      deletion_side:
               step = 0
99
           else:
100
               step = -1
           left = (left_tangent_idx + 1) % len(convex_hull)
103
104
           while convex_hull[left] != right_tangent_point:
               convex_hull.pop(left)
106
               left = (left + step) % len(convex_hull)
108
           convex_hull.insert(left, point2_set[i])
110
       return convex_hull
111
```

4.5 Algorytm dziel i zwyciężaj

4.5.1 Opis działania

Prócz zbioru punktów, dodatkową daną wejściową dla algorytmu jest stała k oznaczająca liczebość zbioru punktów, przy której przechodzimy w algorytmie rekurencyjnym do przypadku bazowego – wyznaczamy otoczkę innym, wybranym algorytmem.

Opisany algorytm jest algorytmem rekurencyjnym. Przed pierwszym wywołaniem rekurencyjnym należy zbiór punktów posortować rosnąco po odciętych (w przypadku równych, mniejszy jest punkty o mniejszej rzędnej).

Jest to standardowe zastosowanie metody "dziel i zwyciężaj":

- 1. Dzielimy wyjściowy problem na mniejsze tak długo, aż znajdujemy się w przypadku któryi potrafimy rozwiązać elementarnie / w inny sposób.
- 2. Łączymy kolejne rozwiązania częściowe w całość.

Popatrzmy na schemat działania:

- 1. Jeżeli liczebność rozważanego zbioru jest mniejsza bądź równa danej stałej k, to:
 - (a) Wyznaczamy otoczkę rozważanego zbioru punktów, za pomocą innej metody (np. innego algorytmu wyznaczania otoczki).
 - (b) Zwracamy tak uzyskana otoczkę.
- 2. W przeciwnym przypadku:
 - (a) Wywołujemy się rekurencyjnie na zbiorze punktów o odciętych mniejszych od mediany.

- (b) Wywołujemy się rekurencyjnie na zbiorze punktóce o odciętych większych bądź równych medianie.
- (c) Łączymy lewą i prawą otoczkę (pozyskane z wywołań rekurencyjnych) w jedną.
- (d) Zwracamy tak uzyskana otoczkę.

4.5.2 Szczegóły

- Do wyznaczania otoczki w przypadku podstawowym wykorzystany został algortym Jarvisa, ponieważ dla k << n ma on złożoność właściwie liniową.
- Sposób łączenia otoczek jest następujący:
 - 1. Wyznaczamy skrajny prawy punkt L lewej otoczki oraz skrajny lewy P punkt prawej otoczki.
 - 2. Dopóki L i P nie tworzą górnej stycznej, "wychodzimy w góręńa
przemiennie punktami L i P.
 - 3. Analogicznie wyznaczamy dolną styczną.
 - 4. Usuwamy punkty zawierające się we wnętrzu nowo utworzonej otoczki.

4.5.3 Złożoność

- Poczatkowe sortowanie: O(nlgn)
- Rekurencja: $T(n) = 2T(\frac{n}{2}) + O(n) \implies T(n) = O(nlgn)$
- Każde łączenie otoczek: O(n)

Algorytm dziel i zwyciężaj ma zatem złożoność O(nlgn)

4.5.4 Kod

```
def merge_convex_hulls(left_convex_hull: ListOfPoints, right_convex_hull:
    ListOfPoints) -> List[Point]:
    left_ch_size = len(left_convex_hull)
    right_ch_size = len(right_convex_hull)

# znajdujemy prawy skrajny punkt lewej otoczki
    left_ch_rightmost_idx = index_of_max(left_convex_hull, cmp_idx=0)
    right_ch_leftmost_idx = index_of_min(right_convex_hull, cmp_idx=0)

# left = left_convex_hull[left_ch_rightmost_idx]
    right = right_convex_hull[right_ch_leftmost_idx]
    left_idx = left_ch_rightmost_idx
    right_idx = right_ch_leftmost_idx

# left_flag, right_flag = True, True
```

```
while orientation(left, right, right_convex_hull[(right_idx - 1) %
      right_ch_size]) != -1 and right_flag\
               or \
               orientation(right, left, left_convex_hull[(left_idx + 1) %
17
      left_ch_size]) != 1 and left_flag:
18
19
           left_flag, right_flag = False, False
20
           # podnosimy punkt na prawej otoczce
21
           left_right_orient = orientation(left, right, right_convex_hull[(
      right_idx - 1) % right_ch_size])
           while left_right_orient != -1:
23
               if left_right_orient == 0 and dist_sq(left, right) >= dist_sq
      (left, right_convex_hull[(right_idx - 1) % right_ch_size]):
                   right_flag = False
25
                   break
26
2.7
               right_idx = (right_idx - 1) % right_ch_size
28
               right = right_convex_hull[right_idx]
29
30
               left_right_orient = orientation(left, right,
      right_convex_hull[(right_idx - 1) % right_ch_size])
           else:
31
               right_flag = True
32
33
           # podnosimy punkt na lewej otoczce
           right_left_orient = orientation(right, left, left_convex_hull[(
      left_idx + 1) % left_ch_size])
           while right_left_orient != 1:
36
               if right_left_orient == 0 and dist_sq(right, left) >= dist_sq
37
      (right, left_convex_hull[(left_idx + 1) % left_ch_size]):
                   left_flag = False
38
                   break
39
40
               left_idx = (left_idx + 1) % left_ch_size
41
               left = left_convex_hull[left_idx]
42
               right_left_orient = orientation(right, left, left_convex_hull
43
      [(left_idx + 1) % left_ch_size])
           else:
44
               left_flag = True
47
      upper_tangent_left_idx = left_idx
48
      upper_tangent_right_idx = right_idx
49
50
51
      # dolna styczna
      left = left_convex_hull[left_ch_rightmost_idx]
53
      right = right_convex_hull[right_ch_leftmost_idx]
      left_idx = left_ch_rightmost_idx
54
      right_idx = right_ch_leftmost_idx
55
56
      left_flag , right_flag = True , True
             orientation(left, right, right_convex_hull[(right_idx + 1) %
      right_ch_size]) != 1 and right_flag \
              or \
```

```
orientation(right, left, left_convex_hull[(left_idx - 1) %
      left_ch_size]) != -1 and left_flag:
61
           left_flag , right_flag = False , False
62
63
           # opuszczamy punkt na prawej otoczce
65
           left_right_orient = orientation(left, right, right_convex_hull[(
      right_idx + 1) % right_ch_size])
           while left_right_orient != 1:
66
               if left_right_orient == 0 and dist_sq(left, right) >= dist_sq
67
      (left, right_convex_hull[(right_idx + 1) % right_ch_size]):
                   right_flag = False
                   break
70
               right_idx = (right_idx + 1) % right_ch_size
               right = right_convex_hull[right_idx]
               left_right_orient = orientation(left, right,
73
      right_convex_hull[(right_idx + 1) % right_ch_size])
           else:
74
75
               right_flag = True
76
           # opuszczamy punkt na lewej otoczce
77
           right_left_orient = orientation(right, left, left_convex_hull[(
78
      left_idx - 1) % left_ch_size])
           while right_left_orient != -1:
               if right_left_orient == 0 and dist_sq(right, left) >= dist_sq
      (right, left_convex_hull[(left_idx - 1) % left_ch_size]):
                   left_flag = False
81
                   break
82
83
               left_idx = (left_idx - 1) % left_ch_size
84
               left = left_convex_hull[left_idx]
85
               right_left_orient = orientation(right, left, left_convex_hull
      [(left_idx - 1) % left_ch_size])
           else:
87
               left_flag = True
88
89
       lower_tangent_left_idx = left_idx
       lower_tangent_right_idx = right_idx
93
       merged_convex_hull = [ ]
94
95
       while upper_tangent_left_idx != lower_tangent_left_idx:
96
           merged_convex_hull.append(left_convex_hull[upper_tangent_left_idx
97
      ])
           upper_tangent_left_idx = (upper_tangent_left_idx + 1) %
98
      left_ch_size
       else:
99
           merged_convex_hull.append(left_convex_hull[lower_tangent_left_idx
100
      1)
       while lower_tangent_right_idx != upper_tangent_right_idx:
```

```
merged_convex_hull.append(right_convex_hull[
104
      lower_tangent_right_idx])
           lower_tangent_right_idx = (lower_tangent_right_idx + 1) %
      right_ch_size
106
       else:
           merged_convex_hull.append(right_convex_hull[
      lower_tangent_right_idx])
108
       return merged_convex_hull
109
111
def divide_conq(point2_set: List[Point], k: int = 2) -> Union[List[Point]
      ], None]:
       if len(point2_set) < 3 or k <= 0: return None</pre>
113
114
       def divide_conq_rec(point2_set: List[Point]) -> List[Point]:
116
           if len(point2_set) <= 2: return point2_set</pre>
117
           elif len(point2_set) <= k: return jarvis(np.array(point2_set))</pre>
118
119
           left_convex_hull = divide_conq_rec(point2_set[ : len(point2_set)
      // 2])
           right_convex_hull = divide_conq_rec(point2_set[len(point2_set) //
       2 : ])
           return merge_convex_hulls(left_convex_hull, right_convex_hull)
       point2_set.sort(key = operator.itemgetter(0, 1))
126
       return divide_conq_rec(point2_set)
```

4.6 Algorytm Chana

4.6.1 Opis działania

Główna część algorytmu Chana składa się się z dwóch części:

- 1. Pierwsza, która składa się na :
 - Podział zbioru punktów Q na podzbiory Q_i o w miarę równych ilościach punktów w nich zawartych, z czego żaden nie zawiera więcej niż dane m.
 - Wyznaczenie otoczek C_i
- Druga polega na wykonaniu algorytmu na wzór Jarvisa, tylko na otoczkach. Dokładniej mówiąc:
 - ullet Startujemy z najniższy wierzchołkeim z całego zbioru Q i dodajemy go do finalnej otoczki jako pierwszy wierzchołek.
 - Dla każdego punktu należącego do otoczki, możemy znaleźć jego następnego sąsiada w otoczce idąc w kolejności przeciwnej do ruchu wskazóek zegara. Aby to zrobić należy wybrać spośród zbioru punktów utworzonego z: punktów tworzących prawą styczną z otoczkami C_i dla rozważanego wierzchołka,

kolejnego punktu podotoczki do której dany punkt należy taki wierzchołek, że wszystkie inne wierzchołki z tego zbioru są na lewo od niego.

 W ten sposób wyznaczamy kolejne wierzchołki otoczki, dopóki następnym wierzchołkiem otoczki nie jest jej pierwszy punkt. Wtedy otoczka jest pełna i kończymy algorytm.

3. Zwracamy punkty otoczki.

Jednakże nadżędną istotą powyższego algorytmu jest to, że wykona się on w drugiej części w co najwyżej m krokach(dany rozmiar podzbioru). Inaczej mówiąc m musi być większe bądź równe(w idealnym przypadku) liczbie punktów należących do otoczki k. Jeśli wykonamy m kroków i wciąż nie mamy otoczki, to przerywamy algorytm. I próbujemy z większym m. Aby nie popsóć złożoności dużą ilością powtórzeń głównej części algorytmu najlepiej za każdym razem parametr m podnosić do kwadratu. W przypadku gdy m¿=n po prustu za m przyjmujemy n. Wtedy algorytm chana sprowadza się do algorytmu Grahama.

4.6.2 Szczegóły

4.6.3 Złożoność

Złożoność głównej części algorytmu.

- Złożoność pierwszej części składa się na :
 - Podział zbioru punktów na podzbiory O(n);
 - Wyznaczenie otoczek dla podzbiorów. Mamy ceil(n/m) podzbiorów rozmiaru m, dla każdego z nich wyznaczamy otoczkę algorytmem Grahama. Algorytm Grahama działa O(nlog(n)). Więc łącznie mamy O(ceil(n/m)*mlog(m)) = O(nlog(m)).

Łącznie dla pierewszej części mamy O(nlog(m)), gdzie m jest wybranym maksymalnym rozmiarem podzbiorów.

- Złożoność drugiej części składa się na :
 - Wyznaczenie następnego punktu dla każdego punktu z otoczki głównej o rozmiarze \boldsymbol{k}
 - Wyznacznie następnego punktu składa się na wyznaczenie dla każdej z m podotoczek stycznej do tej podotoczki. Styczną wyznaczamy binary searchem w czasie $O(\log(m))$ (otoczka C_i ma co najwyżej m wierzchołków). Otoczek jest $\lceil (n/m) \rceil$, a zatem czas wyznaczenia kolejngo wierzchołka otoczki to $O(\lceil (n/m) \rceil \log(m))$.

Zakładając, że liczba wierzchołków otoczki $k \leq m(\text{gdy } k > m \text{ przerywamy algorytm}$, więc złożoność pozostaje ta sama), to ostatecznie mamy złożoność dla drugiej części rzędu : $O(k \lceil (n/m) \rceil \log(m)) = O(n\log(m))$ w idealnym przypadku $O(n\log(k))$

Cała złożoność głównej części algorytmu, to O(nlog(m)), gdzie m jest wybraną wielkości podzbioru. Złożonośc algorytmu dla próbowania algorytmu z kolejnymi m postaci 2^{2^m} dla $m \ge 1$, to: w takim razie złożoność można opisać wzorem $\sum_{t=1}^{\lceil loglogk \rceil} O(nlog(2^{2^t})) = O(n*2^{1+\lceil loglogk \rceil}) = O(nlogk)$

4.6.4 Kod

```
1 from divide import *
2 from det import *
3 from tangentBothsides import *
5 def compr(p, q, current,
            accur=10 ** (-6)): # jezeli p jest po prawej odcinka [current
6
      ,q] - jest 'wiekszy', to zwracamy 1
      if det(current, p, q) > accur:
          return -1
      elif det(current, p, q) < accur:</pre>
10
          return 1
11
      else:
          return 0
12
13
14 def nextvert(C, curr): # dla danego punktu wspolzednymi z Q[i][j] jesli
      jest to punkt nalezacy do finalnej otoczki, to
      # zwraca nastepny punkt nalezacy do finalnej otoczki zadanego w
      takich samych wspolzednych Q[nxt[0]][nxt[1]]
      i, j = curr
16
      nxt = (i, (j + 1) \% len(C[i]))
      for k in range(len(C)):
18
          t = tangent(C[i][j], C[k])
19
          if t != None and k != i and compr(C[nxt[0]][nxt[1]], C[k][t], C[i
20
      [j]) > 0 and (k, t) != (curr):
               nxt = (k, t)
21
22
      return nxt
23
24
25 def chanUtil(points, m):
      Q = divide(points, m)
27
      C = []
      for i in range(len(Q)):
28
          C.append(Graham(Q[i]))
29
30
      curr = (0, 0)
31
      ans = []
32
      i = 0
33
      while i < m:
34
          ans.append(C[curr[0]][curr[1]])
35
          if nextvert(C, curr) == (0, 0):
36
              return ans
37
          curr = nextvert(C, curr)
38
           i += 1
39
40
41
      return None
42
```

```
def chan(points):
    n = len(points)
    m = 4
    hoax = None
    while hoax == None:
        hoax = chanUtil(points, m)
        m = min(n, m * m)
    return hoax
```

4.7 Algorytm QuickHull

4.7.1 Opis działania

Algorytm QuickHull polega na rekurencyjnym wyznaczaniu kolejnych punktów otoczki.

- 1. Algorytm rozpoczynamy od wyznaczenie dwóch punktów skrajnych a,b tj. o najmiejszej i największej współżędnej x-owej.
- 2. Następnie uruchamiamy funkcję rekurencyjnego znajdowania łuku należącego do otoczki między danym punktami należącymi do tej otoczki p,q na prawo od odcinka —p,q—. Otoczką jest suma punktów a, wyniku działania funkcji rekurencyjnej dla odcinka —a,b—,b oraz wyniku działania funkcji rekurencyjnej dla —b,a—
- 3. Funkcja rekurencyjnego wyznaczenia łuku należącego do otoczki między punktami p i q polega na :
 - Wyznaczeniu nabardziej oddalonego punktu na prawo od —p,q— jeśli są punkty po prawej.
 - Jeśli nie ma takich punktów, to takiego łuku nie ma i zwracamy pustą tablicę.
 - W przeciwnym przypadku p,q należą do otoczki, to wyznaczony punkt skrajny r musi należeć do otoczki.
 - Skoro p,k,r należy do otoczki, to wszystkie wierzchołki wewnątrz trójkąta pkr napewno do najmniej nie należą - usuwamy je.
 - Szukany łuk, to suma działania tej samej funkcji dla punktów p,r, punktu r , oraz wyniku tej funkcji dla punktów r,q w zadanej kolejności.
 - Na koniec zwracamy wyznaczony w ten sposób łuk.

4.7.2 Szczegóły

- Rozpatrywane punkty p,q,r zawsze są podane w kolejności przeciwnej do ruchu wskazówek zegara. Aby usunąć punkty wewnątrz takich trójkątów należy dla każdego punktu z rozważanych sprawdzić, należy do danego trójkata.
- Sprawdzenie, czy dany punkt należy do trójkąta pkr wykonujemy poprzez sprawdzenie, czy dla każdego z odcinków pr, rq, qp dany punkt znajduje się na lewo od tego odcinka, badź jest z nim współliniowy.

 Porównywanie odległości punktów r znajdujących się na prawo od odcinka pq wykonujemy za pomocą wyznacznika. Jest on wprostproporcjonlny do pola trójkąta rozpiętego na wektorach pq,pr. Ponieważ odcinek pq ma stałą długość dla każdego r, to wyznacznik ten jest wprostproporcjonalny do wysokości tego trójkąta opuszczonej na bok pq - odległości punktów.

4.7.3 Złożoność

Pesymistyczna złożoność algorytmu to $O(n^2)$ - gdy wszystkie punkty zbioru znajdują się w otoczce. Jendakże w średnim przypadku złożoność wynosi O(nlogn)

4.7.4 Kod

```
from copy import deepcopy
       from lib.det import *
2
3
      def furthest(a, b, considering):
           n = len(considering)
5
           i = 0
6
           ans = None
           while i < n:
               if det(a, b, considering[i]) < 0: # rozwazany wierzcholek</pre>
      jest po prawej stronie ab
                    if ans == None or det(a, b, considering[i]) < det(a, b,</pre>
10
                                                                            ans):
11
      \# |\det(a,b,c)| = 1/2|ab|*h, gdzie h jest wysokoscia z c na ab
                        ans = considering[i]
12
               i += 1
13
           return ans
14
16
      def insideTriangle(a, b, c, i):
17
           accur = 10 * * (-7)
18
           if det(a, b, i) > -accur and det(b, c, i) > -accur and det(c, a, b, c) > -accur
19
      i) > -accur:
               return True
21
           return False
22
23
       def removeInner(a, b, c, considering):
24
           new=[]
25
           for i in considering:
26
               if not insideTriangle(a, b, c, i):
27
                    new.append(i)
           considering.clear()
29
           considering+=new
30
31
       def quickHullUtil(a, b, considering):
32
           if len(considering) == 0:
33
34
               return []
35
           c = furthest(a, b, considering)
```

```
if c == None:
37
              return []
38
          considering.remove(c)
39
40
          removeInner(a, c, b, considering)
41
          return quickHullUtil(a, c, considering) +[c]+ quickHullUtil(c, b,
42
       considering)
43
44
      def quickHull(points):
45
           a = min(points, key=lambda x: x)
46
          b = max(points, key=lambda x: x)
47
48
           considering = deepcopy(points)
49
50
           considering.remove(a)
51
           considering.remove(b)
52
```